

[Viggo Starcke.]

at han ikke vil gå imod forslaget, så udelukker denne erklæring, at vi kan stemme imod, men udtrykket „ikke vil gå imod“ åbner mulighed dels for at undlade at stemme, dels for at stemme for. Udtrykket omfatter disse to former for afstemning. Som det ærede medlem sagde her i tinget den 24. januar — det står i tidenden sp. 2035—36 —, var der, da loven om hjemmeværnet i 1948 blev behandlet her i tinget, ingen, der drømte om, at hjemmeværnet kunne bygges op på frivillighed. Jeg vil gerne bede om formandens tilladelse til et ganske kort citat af det, som den ærede socialdemokratiske ordfører derefter sagde:

„men vi har tværtimod oplevet den glædelige overraskelse, at tilgangen af frivillige har været så stor, at man har kunnet se bort fra det, som hjemmeværnsloven af 1948 regnede med som det normale, nemlig udskrivning.“

Dette punkt er endnu ikke forandret i loven. Vi ville have sat pris på, om man havde taget konsekvensen af de forløbne års erfaringer om, at det var frivilligheden, som lovens praktiske udførelse reelt og rent faktisk byggede på, men loven indeholder stadig mulighed for tvang. Hvis derfor det ærede medlem, som samtidig er kommitteret ved hjemmeværnet, kan give en garanti for, at tvangsudskrivning ikke vil blive anvendt, men kun står som et relictorgan i loven, og at det, man stadig skal bygge på, er frivilligheden, vil vi fra vor side overveje vor stilling.

Alfred Jensen: Det er dog en besynderlig minister. I stedet for at svare på de spørgsmål, man stiller ham, fabulerer han over alle mulige indfald, som han får på vejen op til talerstolen. Nu søger ministeren at klare sig udenom spørgsmålene ved at sige, at jeg fik svar ved første behandling dels af ham selv, dels af ordføreren. Ja, hvad var det for svar, jeg fik? Jeg spurgte om disse afsnitsledere, jeg spurgte om, hvilke erfaringer man byggede på; og hvad fik jeg til svar? At der var slet ikke noget om det, som jeg gisnede på. Ja, det kan man selvfølgelig kalde et svar, når man får at vide, at den opfattelse, man har dannet sig af det, der står i lovforslaget, og det, som man kan læse af ministerens tale, er falsk, er urigtig; men jeg fik ikke besked om, hvilke erfaringer man byggede på, jeg fik heller ikke besked om, hvilke opgaver disse afsnit skulle løse. Det forekommer mig, at det var ret nødvendigt at komme med et svar på disse spørgsmål, fordi jeg netop i denne forbindelse rejste

en række problemer, der ikke alene rejser sig for mig, men som rejser sig ude i folket, fordi der omkring hjemmeværnet går en hel del snak om de likvideringsgrupper, som jeg talte om. Jeg ved ikke, om ministeren ikke gad svare eller han fandt det klogest at undlade at svare; i hvert fald overlod han til det ærede medlem hr. Frode Jakobsen at svare, men der kom ingen svar på de spørgsmål, jeg har stillet. Nu i dag, da jeg spørger: når man sletter det forslag til § 22, som ministeren har stillet, betyder det så, at man holder sig til de 20 mill. kr. eller betyder det, at man vil anvende et større eller et mindre beløb? da får jeg ingen svar; jeg får bare at vide, at jeg har fået rigeligt med svar. Nej, jeg har ikke fået nogen besvarelse hverken på den ene eller den anden måde af de spørgsmål, jeg har stillet til ministeren, og det vidner om en ulyst til at sprede klarhed netop over de problemer, hvorover der er stor uklarhed, og som der ude i folket er et krav om at få klarhed over, nemlig hvad dette hjemmeværn skal beskæftige sig med. Nu er naturligvis i denne sag som i andre sager intet svar også et svar, og derfor må vi tage den stilling til lovforslaget, som vi tager, men ministeren skal iøvrigt ikke tro, at han bliver fri for de generende spørgsmål i de sager, det her drejer sig om. Dem skal han nok blive stillet overfor, når tid og lejlighed byder sig.

Ordføreren (Ladefoged): Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men når det ærede medlem hr. Alfred Jensen kommer med en kritik i anledning af, at vor betænkning ikke er fyldestgørende nok, synes jeg, han skyder en hel del over målet. De ændringsforslag, der er stillet, har vi givet en omtale i betænkningen, således at det alt sammen bliver let tilgængeligt for mennesker, der vil opfatte, hvad det er det hele drejer sig om. Det er muligt, at denne vilje ikke er tilstede hos det ærede medlem; det skal jeg selvfølgelig ikke kunne sige.

Med hensyn til de skriftlige henvendelser nævnte jeg udtrykkeligt, at disse var kommet til udvalgets enkelte medlemmer, ikke til udvalget som helhed, og derfor fandt vi ingen anledning til at placere dem i betænkningen.

Så spørger det ærede medlem, hvilke problemer disse henvendelser tumler med. Det ærede medlem må dog være klar over, han, som måske selv tidligere har været tilsluttet hjemmeværnsgrupper, at der er mange ting, man må tumle med, når der forestår en genopbygning. Der er ting, som distriktslederne kan have vanskeligheder med i deres